

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 37. Articuli pacis Anglos inter & Gallos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Sæcul. XVI. obtinendæ spes abesset. V. Vicissim
 A.C. 1550. Angli Regis sui nomine promittere ju-
 bebantur, quod de Scotiæ Regno dis-
 sponere nolit absque consensu Caroli V.
 si vero hic Cæsar consentiret, tunc Scotis
 omnes eorum urbes redderentur, excep-
 ptis Tevotiana, & Aymutiensi. VI.
 Si Deputatis Eduardi connubium cum
 Henrici II. Filia proponeretur, respon-
 dere ipsis erat injunctum, quod eis hac
 de re mandata deessent, necnon imbel-
 lem adhuc Regis sui ætatem caussari
 erant jussi. Porro Gallorum Oratores
 hæc reponebant. I. Rex Dominus nos-
 ter Mariam Scotiæ Reginam reduci,
 permittet nunquam, eoquod illam Del-
 phino Filio suo destinasset. II. Pen-
 sionem quidem solvere promisit Franci-
 scus I., sed in ea rerum suarum neces-
 sitate, quæ tunc illum ad id cogebat,
 de cetero Henricus ejus Filus Angliæ
 Regis tributarius fieri renuit. III. Si
 tamen pro certa pecuniæ summa Bono-
 niensis urbis restitutio concedatur, Galli
 circa hanc quoque conditionem pacisci
 sunt parati. IV. Præterea Rex ipsorum
 nullatenus permittet, ut Angli vel uni-
 cam urbem in Scotia sibi vendicent.

§. XXXVII.

Articuli pacis Anglos inter, & Gallos.

Tandem post multas difficultates, at-
 que

que altercationes ultro, citroque habi-
 tas die vigesima quarta Martii Pax ut-
 rinque firmata est, sancitis hisce foede-
 ris articulis: I. Inter utrumque Regem,
 eorumque subditos, Regna, & Provin-
 cias tam nunc, quam in posterum aqui-
 rendas pax firma, ac stabilis terra, ma-
 rique servetur. II. Infra sex hebdoma-
 das urbs, portusque Bononiensis una-
 cum omnibus propugnaculis, arcibus-
 que in Bononiensi Provincia constru-
 ctis, ac nupero abhinc bello, quod in-
 ter Reges Franciscum I., & Henricum
 VIII. jamjam vita functos fuerat gestum,
 munitis, necnon a Rege Eduardo hu-
 cusque occupatis, ac possessis Henrico
 Regi reddantur, simulque eidem cedan-
 tur omnia belli tormenta, quæ tempo-
 re, quo Henricus VIII. urbem ceperat,
 ibidem reperiiebantur. III. Angliæ
 Regi expensæ, quas ad reparandum ur-
 bis statum, necnon ob aënonam, bellicæ
 apparatus insumpserat, compensentur,
 atque eidem Henricus II. bina solutio-
 ne quadringenta millia aureorum, qui-
 bus Solis figura impressa est, numeret,
 ea lege, ut primam hujus summæ par-
 tem die restitutionis factæ, alteram ve-
 ro die decima quinta Augusti B. Vir-
 gini in coelos assumptæ sacra pendat.
 IV. In harum conditionum fidem ab
 hac die usque ad Paschatis festa sex ut-
 N 3 rinqve

Sæcul. XVI.
 A.C. 1550.

Belc l. c. 1 25.
 n. 21. Et seq.

Des traitez
 de Leon. t. 2.

Act. publ.
 Angl. de Ry-

mer t 15. p.

Burnet l. c.
 p. 222. Et

223.
 Sleid. comm

l. 22. p. 780.

Sæcul XVI
 A C. 1550.

rinq̄ue obfides dentur, quorum tres Henricus pro fuo arbitrio perfoluta media pecuniarum parte revocare, Eduardus vero Rex post reſtitutam Bononiam mox omnes fuos obfides repetere poterit. V. Priusquam reſidua ducenta aureorum millia numerentur, Eduardus Reginae Scotiæ reddet ambas arcēs Laderanam, & Duglaſſium unacum omnibus belli tormentis, ceteroque armorum apparatu, exceptis tamen iis, quæ primum ex Hadina fuere allata. VI. Reſtitutis his duabus urbibus Eduardus Aymuthum & Tevotiam ſolo æquare adſtringatur, dummodo Regina Scotiæ pariter Laderam, & Duglaſſium demoliri jufferit, adeo, ut nulla harum quatuor arcium rurfus reſtauretur. VII. Haud amplius Eduardus Rex Scotos bello invadat abſque legitima cauſſa, qualis haud alia cenſeatur, niſi prius Scoti Regem inſeſtis armis adorianur. VIII. Angliæ Regi ſarta maneant ſua jura, tam contra Henricum II., ejusque Succeſſores, quam contra Scotiæ Reginam, ejusque Regnum: porro viciffim Franciæ Rex, ac Scotiæ Regina ſibi ſua referrent jura, titulos, ac prætenſiones adverſus Regem, Regnumque Angliæ. De cetero in hoc foedere pariter comprehendebatur Imperator, id petente Edu-

Eduardo, necnon Maria Scotiæ Regi-
na ad Henrici II. preces hujus pacti
particeps fiebat, ea tamen conditione,
ut intra diem quadragesimum post ini-
tum fœdus sese declaret, an hisce arti-
culis accedere velit.

Ceterum in hisce pactis potissimum
Reginæ Scotiæ rebus prospectum fuisse
videtur, partim, quod illa brevi Fran-
ciæ Delphino esset desponsanda, par-
tim, eoquod Henricus II. Franciæ Rex
Scotos Regno suo forti amicitiae vin-
culo conjunctos peroptaret: hinc con-
ditionibus integra utrinque fide adim-
pletis fœdus Ambiani præstito juramen-
to ab Henrico Rege, & nobili Anglo
nomine Cobanio, qui tum eo venerat,
fuit firmatum: observandum enim ve-
nit, quod hujus fœderis articulis Lon-
dinum delatis Varvicensis Comes stu-
diose adversam valetudinem simulasset,
ne cogeretur ejusmodi subscribere paci,
cui semper, potissimum autem tunc,
cum Protectori exitium pararet, vehe-
menter obluçtabatur. Verum hac agen-
di ratione nonnisi fucum vendere sata-
gebat; nam ipse suo etiam chirogra-
pho omnia muniebat mandata, juxta
quæ hi Deputati præsens fœdus con-
cluserant. Interea Henricus Rex die
decima quinta Maji solemnè pompa Bo-
noniensem Urbem ingressus est, cum

N 4 jam

Sæcul. XVI.
A.C. 1450.

Sæc. XVI.

A C 1550

jam antea Rapipotus hujus Regis nomine die vigesima quinta Aprilis ibidem fuisset exceptus, postquam Angli ducenta illa aureorum millia receperant. His ita peractis ambo Reges in plenæ amicitiae testimonium vicissim se Ordinum suorum insignibus honorabant, quinimo ipsemet summus Pontifex hac de re datis ad Scotiæ Reginam literis suam testabatur lætitiâ ob pacem cum Anglis prospere firmatam, eidemque de amplissimis gratulabatur commodis, quæ ex generoso Galliæ Regis patrocinio in eam redundarunt.

*Raynald. hoc
ann. n. 29.
Extat inter
Brevia Julii
III. P. p. 23.*

§. XXXVIII.

*Pontificis diploma ad Franciæ Regem
in favorem Baronis de Oppeda.*

*Raynald. l. c.
n. 26.*

*Jul. II. l. 2.
Brev. p. 309.*

Aliud insuper Diploma idem Pontifex die vigesima octava Julii hoc anno Roma ad Henricum II. Franciæ Regem transmisit, eo fine, ut eidem causam Joannis Maynerii Baronis de Oppeda commendaret; cum enim hic vir longius in carcere a Gallis detineretur, ac quarto jam anno hujus causæ discussio differretur, hinc Pontifex, ut judicii acta maturarentur, præsens diploma ad Regem direxit; cujus tenor est sequens: *Cum nuper intellexerimus nobilem Virum Joannem Maynerium Baronem loci*